

niend efter §§ 5 og 6 tilkommende Gage- og Lønningsdele saavel som af de efter § 4 beregnede Sæbtillæg blive at forelægge den Minister, der bestyrer Kongerigets Finantsvæsen, inden nogen Anvæisning efter disse §§ kan finde Sted, og har det sit Forblivende ved den af nævnte Minister givne Bestemmelse, uden at samme kan gjøres til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse.

§ 10.

Med Hensyn til Pensionsansættelse komme de af §§ 5 og 6 flydende Lønningstillæg ikke i Betragtning.

§ 11.

Hvad Nogen maatte have mere i Løn, end der efter nærværende Lov tillægges hans Embede, beholder han som personligt Tillæg. Personlige Tillæg bortfalde med de Deløb, hvor med Gagen forøges ved Alderstilleg.

§ 12.

Enhver af Staten lønnet Embedsmænd, der konstitueres i et højere lønnet Embede

for et Tidsrum af indtil 6 Uger, erholder herfor intet særligt Vederlag, hvorimod der tilkommer ham Rejseomkostninger og Diæter, naar han paa Grund af Constitution maa forlade det Sted, hvor han har fast Ophold.

Vedvarer Constitutionen udover dette Tidsrum, lønnes Vedkommende med et Honorar, ligt Forskjellen mellem den højeste Lønningsgrad for den Gageklasse, hvortil han hører, og den laveste Lønningsgrad for den Klasse, hvori han midlertidig er ansat.

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1860, forsaavidt ikke Udførelsen af de Omordninger, der ved samme foranlediges, for enkelte Afdelingers Vedkommende maatte nødvendig-gjøre en Udsættelse, som dog i saa Fald ikke maa gaad udover den 1ste Juli s. A. Loven underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1865—66.

[Faded bleed-through text from the reverse side of the page, including fragments of § 14 and § 15.]

[Faded bleed-through text from the reverse side of the page, including fragments of § 14 and § 15.]